

Petinšestdeset let Gorenjskega muzeja (18)

Dediščina nas povezuje

MAG. MARJANA ŽIBERT

GORENJSKI
MUZEJ

Bližajo se počitnice. Mor-da vas te vrstice nagovorijo, da se odpeljete na izlet z av-tovlakom, ki vozi na relaci-ji Bohinjska Bistrica – Nova Gorica. Eden od vagonov je od maja lani spremenjen v pravi muzej, saj v njem lah-ko spoznate inženirja Ma-ksa Klodiča, ki je na začet-ku 20. stoletja sodeloval pri gradnji bohinjskega predora. Muzejsko pripoved smo v sodelovanju s Slovenski-mi železnicami, z Občino Bohinj, s turističnimi orga-nizacijami in s posamezni-ki pripravili v Gorenjskem muzeju, na kar smo ponosni tudi ob 65. obletnici ustanovitve našega muzeja. Z razi-skovanjem in dediščino boh-injskega predora se v Go-renjskem muzeju ukvarja-mo že petnajst let. V Bohinj-ski Bistrici smo pripravili

več razstav in zbrali veliko dragocenega gradiva. Bohinjski predor je bil prebit maja 1906, bohinjska proga pa je za železniški promet stekla julija 1906. Pri grad-nji je sodelovalo veliko zani-mivih mož, med njimi tudi Maks Klodič.

Otroštvo in mladost je preživel v vasi Klodiči v Beneški Sloveniji, kjer je bil ro-jen leta 1875. Šolal se je na reški pomorski akademiji, na goriški realki in na Teh-niški visoki šoli na Dunaju, kjer si je pridobil naziv inže-nir. Kot gradbeni nadzornik in geodet je bil nameščen na gradbišče bohinjskega pre-dora, ki je bilo v začetku 20. stoletja gradbišče evropske-ga pomena.

Z družino je stanoval v Bohinjski Bistrici. Bil je tudi slikar in humorist. Za

preteklost Bohinja je po-memben tudi kot soavtor načrtov za cesto in žično železnico ter zobato železnico na Triglav. Vzpon njegove poklicne poti se je nadalje-val po prvi svetovni vojni. V novem političnem sistemu po drugi svetovni vojni pa je bil pozabljen strokovnjak, za katerega ni bilo mesta.

Maks Klodič je zapisal: »Mogočen predor nam bo naredil pot skozi velikanske

gore.« Gradnja karavanško bohinjske železniške proge in bohinjskega predora na začetku 20. stoletja sta spremenila življenje in odprla nove poti v gospodar-skem smislu. Danes sta ži-vljenjska pot Maksa Klodiča in gradnja bohinjskega pre-dora dve dediščinski zgodbi, ki odpirata nove možnosti sodelovanja in nove poti pri predstavljanju naše skupne dediščine in naravnih lepot,

ki nas obdajajo. Tako bomo ob koncu tega meseca muzejsko zgodbo bohinjskega predora predstavljali v Beneški Sloveniji, v vasi Klodiči, kjer se je rodil Maks Klodič. Tu še živijo njegovi potomci. Kasneje se bo razstava se-lila v Čedad. To so kraji, kjer zamejski Slovenci hrepeni-jo po slovenski kulturi, po slovenski besedi, po sloven-ski dediščini, ki nas združuje tudi preko meja.